

Aicinu izplaukšķināt visus latviešu tautas svētkus un pārrunājam, kādas ir galvenās darbības svētkos.

Audzinātāja noskaita tautas dziesmu par Miķeļdienu, pārrunājam to.

Aicinu bērnus aizvērt acis un iztēloties, kā Miķelītis nāk pār kalnu, laukiem ar pilnām rokām – grozā dārzeņi un augļi. Bērni iztēlojas kā Miķelītis nāk pār lauku ar grozu rokā un atveido ar kustībām.

Aicinu bērnus un Miķelīti iet rotaļā – Cūkas griķos.

Pastāstu par Jumīti un Jumīša zīmi, parādu. Miķelītis ir atnesis groziņā - divus saaugušus burkānus, ābolus un vārpiņas. Bērni tās apskata, patur katrs rokā.

Pastāstu, ka Jumītis, kas atrodas dārzeņos un augļos nes laimi un bagātību.

Aicinu bērnus sastāties pa pārim un uzzīmēt vienam ar otru uz muguras Jumīša zīmi.

Izstāstu, ka agrāk cilvēki pēc Miķeļdienas noteica laiku, kāds būs laiks uz Ziemassvētkiem. Norunāju dažus ticējumus - ja uz Miķeļiem vēl ozoliem zīles, tad būs dziļi Ziemassvētki u.c.

Aicinu minēt mīklas un pašiem sacerēt.

Ejam rotaļā – Einam, šeinam.

Audzinātāja aicina sadalīties bērnus divās grupās(izlozē aplīšus - divu krāsu).

Grupa ar sarkanajiem aplīšiem aplicēs un ar krītiņiem zīmēs, bet ar dzeltenajiem – zīmēs ar gošu. Tēma abām grupām – Jumīša zīme vai Miķelītis nāk pār lauku. Bērni zīmē un aplicē. Audzinātāja pēc pabeigta darba, rosina pastāstīt par savu darbiņu.

PASTAIGA.

Vērojam rudens krāsas dabā – koku lapas, ziedus. No lapām liekam Jumīša zīmi.

Smiltīs ar zariņu zīmējam Jumja zīmi.